Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40762
Copyright: Melk, Benediktinerstift

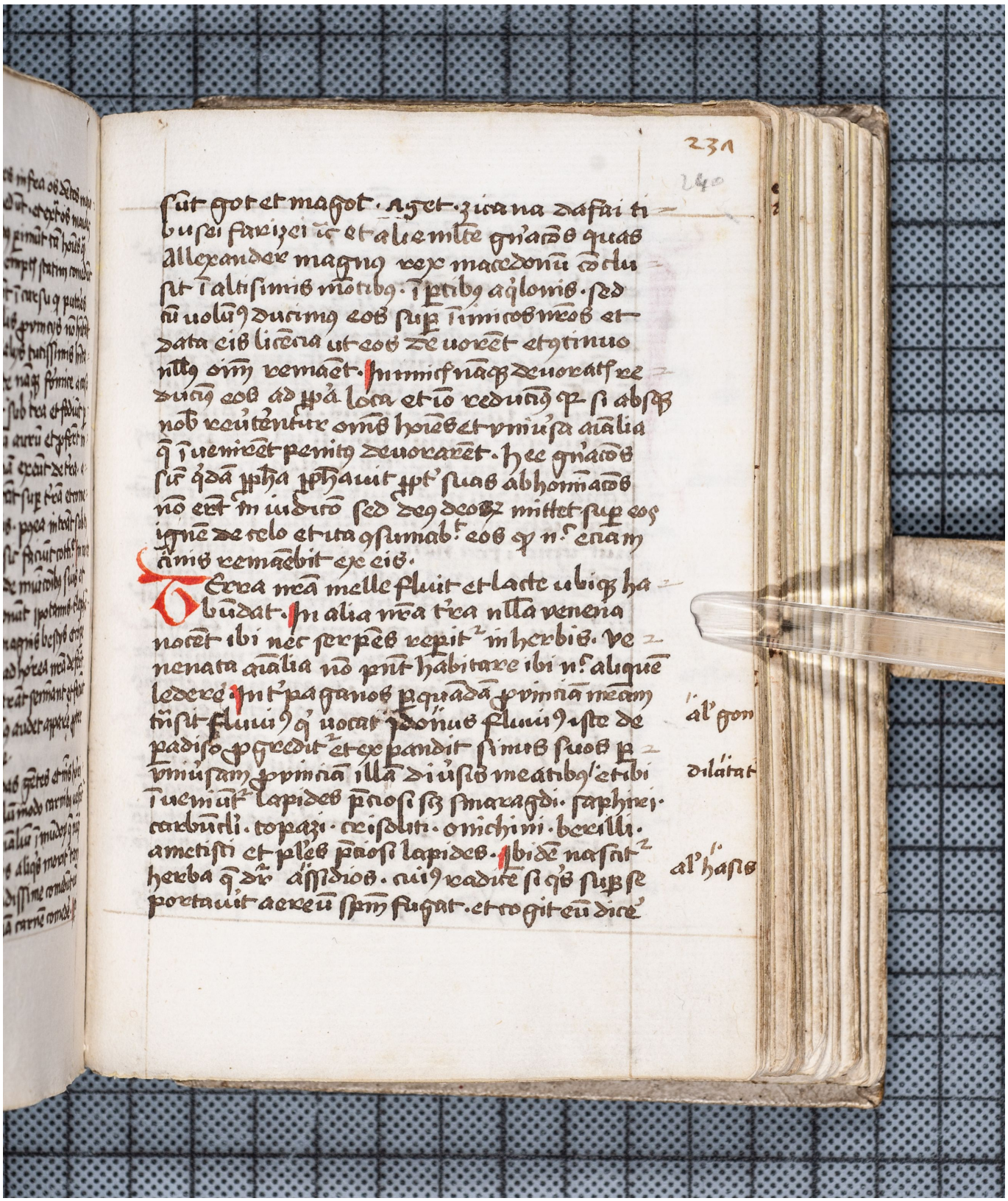

231
240

sunt gog et magog. Agyet. zicana dafai ti
busai fariyei ic et alie multe gnationes quas
alexander magnus rex macedonum totu
sub altissimis montibus. in pribus aquilonis. sed
cum voluisset ducimus eos super inimicos meos et
data eis licentia ut eos devoraret et continuo
nullus omnino remanet. Inimici namque devorati re
ducuntur eos ad propria loca et ita reducuntur quasi absque
nos revertentur omnes homines et omnia animalia
quae invenerit penitus devoraverit. hec gnationes
sicut quadrupedia propheta prophavit propter suas abhominationes
non erit in iudicio sed deus deorsum mittet super eos
ignem de celo et ita consumabitur eos quod non erunt
amplius remanebit ex eis.

Terra mea melle fluit et lacte ubique ha
bundat. In alia mea terra nulla venena
nocent ibi nec serpentes repit in herbis. ve
nenata animalia non potunt habitare ibi nec aliquem
ledere. Inter paganos paradisus gymnia meam
transit fluvius qui vocatur gyhon fluvius iste de
paradiso procedit et expandit fines suos per
omnem gymnia illa diversis meatibus et ibi
inveniuntur lapides preciosi smaragdi. saphirei.
carbunculi. topazi. crisolit. onichini. berilli.
amethisti et plures preciosi lapides. Ibidem nascitur
herba quae dicitur assidios. cuius radice si quis super se
portavit aereum spiritum fugat. et rogit eum dicere

al' gon

dilatat

al' hasis